

Griffienummer :

Repertoriumnummer : 1303

Vonnisdatum : 30.05.2006

PRO JUSTITIA

**De Correctionele Rechtbank van het arrondissement Hasselt,
13de kamer, spreekt het volgende vonnis uit:**

INZAKE HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

wonende te , landbouwer, geboren
Belg.

Verdacht van: te

als gebruiker op het onroerend goed gelegen te gekadaastreerd of geweest
zijnde , eigendom van , en op het
onroerend goed gelegen te gekadaastreerd of geweest zijnde ,
eigendom van , gelegen in waardevol
landschappelijk agrarisch gebied, eigendom ingevolge akte van schenking verleend
door notaris te d.d. 10 maart 2001

A. op 07 maart 2002
- te hebben ontbost

B. op 14 maart 2002

- het reliëf van de bodem aanmerkelijk te hebben gewijzigd door het aanleggen van een gracht

zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - nadien art. 68 § 1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement dd 22.10.1996, en thans art. 149 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

- de plaats te herstellen in de vorige toestand;

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125 € per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

feiten thans strafbaar ingevolge de artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160, 161, 197, 198 en 204 van het Decreet van 18.05.1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij decreet van 20 september 1999, het decreet van 26 april 2000, het decreet van 13 juli 2001, het decreet van 01 maart 2002, het decreet van 04 juni 2003 en het decreet van 21 november 2003.

Overgeschreven op het ' hypotheekkantoor te op 10.04.2006,
nr. en ambtshalve ingeschreven.
Ontvangen : 79,74 euro. De Bewaarder (get.)

*** *** ***

Gelet op de stukken van het rechtsgeding.

Gehoord in openbare zitting:

- het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

- Mr. , advocaat te
vertegenwoordigt beklaagde, die ter zitting niet verscheen.

*** *** ***

1.

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146 en 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door de artikelen 16,36,38 en 64 van het decreet van de Vlaamse Raad van 26 april 2000 (B.S. van 29 april 2000), zoals gewijzigd bij decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft (B.S. 22 augustus 2003).

2.

De feitelijk strafbare gedraging in hoofde van beklaagde bestaat erin dat hij zonder een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning het reliëf van de bodem aanmerkelijk heeft gewijzigd en te hebben ontbost.

3.

Beklaagde is de eigenaar van een onroerend goed gelegen te kadastraal gekend

Dit perceel ligt binnen de grenzen van een landschappelijk waardevol agrarisch gebied (gewestplan ggk. bij K.B. van 22 maart 1978).

Het Hof van Cassatie oordeelde in haar arrest van 22 februari 2005 dat "een landschappelijk waardevol agrarisch gebied" een "agrarisch gebied met bijzondere waarde" is, in de zin van artikel 146, vierde lid Stedenbouwdecreet).

4.

Op 7 maart 2002 werd vastgesteld dat beklaagde de aan zijn eigendom grenzende houtkant heeft verwijderd.

Conform art. 99 .§1.2° DORO mag niemand zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning ontbossen in de zin van het bosdecreet van 13 juni 1990.

Conform art. 3.§3. van het bosdecreet vallen eveneens onder de toepassing van het decreet de lijnbepantingen en houtkanten, onder meer langs wegen, rivieren en kanalen.

Deze opsomming is niet limitatief, zodat de houtkant, grenzend aan de eigendom van beklagde eveneens onder de toepassing van het bosdecreet valt en beklagde derhalve over een stedenbouwkundige vergunning diende te beschikken alvorens de werken aan te vatten. De argumentatie van beklagde is niet gegrond.

5.

Op 14 maart 2002 werd vastgesteld dat beklagde het reliëf van de bodem aanmerkelijk heeft gewijzigd door het graven van een gracht met een diepte van 1 m en over een lengte van 149 m; deze gracht heeft een topbreedte van 1,4m en beneden van 40 cm; over een lengte van 6 m werd de gracht ingebuisd om toegang te hebben tot het perceel.

Beklagde houdt voor dat hij de bestaande afwateringssloot heeft hersteld en opnieuw geschikt heeft gemaakt zodat de aangrenzende akkers worden gevrijwaard van overtollig water en verregaande vernatting.

In de landschappelijk waardevol agrarische gebieden kunnen enkel handelingen en werken worden uitgevoerd die overeenstemmen met de in grondkleur aangegeven bestemming en de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen.

Het uitgraven van een afwateringssloot is storend voor de omgeving en brengt de schoonheidswaarde van het landschap ernstig in gedrang.

Door deze werken werd immers het microreliëf gewijzigd waardoor de waterhuishouding ter plaatse werd verstoord en gevaar ontstaat voor het vernietigen, beschadigen of doen afsterven van de vegetatie.

Op dit punt is de argumentatie van beklagde eveneens niet gegrond.

6.

Beklagde wijst terecht op het verstrijken van een redelijke termijn.

Samen met beklagde, stelt de rechtbank vast dat het onderzoek in deze zaak geen aanleiding heeft gegeven tot een ingewikkeld onderzoek.

In casu is de rechtbank dan ook van oordeel dat geen bestraffing meer zal worden opgelegd.

7.

De herstellvordering werd ingesteld bij vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur van 12 juli 2005.

De vordering werd regelmatig (art. 149 DORO) en tijdig (art. 26 Voorafgaande Titel Sv.) ingesteld.

De inbreuk van instandhouding is bewezen en maakt een onrechtmatige toestand uit.

De herstellvordering is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk. Aan de rechtbank komt geen opportuniteitsbeoordeling van het gevorderde herstel toe (in dezelfde zin: Arbitragehof nr.

i, 1 maart 2005, overweging B.18.2; Cass., 15 juni 2004,

R.v.St., , 2 april 2004, R.W.

Er ligt geen proces-verbaal van vaststelling door de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur van vrijwillig herstel voor (art. 152 DORO). De beklaagde betwist niet de feitelijke en juridische grondslag van de herstellvordering die op zich een afdoende motivering is (in dezelfde zin: Cass., 4 december 2001, R.W.,

De herstellvordering moet niet negatief gemotiveerd zijn (Cass., 16 december 2003, T.R.O.S.

). De bouwwerken worden instandgehouden zonder de wettelijk vereiste voorafgaande stedenbouwkundige vergunning. Er zijn geen elementen die de herstellvordering zouden aantasten door machtsoverschrijding of machtsafwendings (in dezelfde zin: Cass., 3 maart 2004,). De herstelltermijn wordt hierna bepaald in functie van de omvang van het herstel.

Beklaagde houdt in conclusies voor dat hij van plan is om de nodige vergunningen aan te vragen en in overleg en op advies van de bevoegde diensten over te gaan tot een herstel in de oorspronkelijke staat; dit initiatief van beklaagde kan alleen maar op bijval rekenen.

*** *** ***

Gelet op de artikelen :

Wetboek strafvordering art. 185,190,194,197

Wetboek strafrecht art. 2,65

Wet van 29 maart 1962 art. 44, 64 en 69, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, gewijzigd bij de artikelen 42, 66 en 72 van het Decreet van 22 oktober 1996 en thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S.22 augustus 2003) en 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004).

Wetten 30.10.1998 en 26.06.2000 en KB. 20.07.2000 (ivm. euro)

Verordeningen (EG) nr. 1103/97, Raad van 17 juni 1997 en nr. 974/98, Raad van 3 mei 1998

Wet 15.06.1935 art. 2,14,31,32,33,34,35,36,37,41

*** *** ***

OM DEZE REDENEN :

De rechtbank statuerende **OP TEGENSPRAAK**;

Verklaart beklaagde schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Stelt vast dat er geen redenen aanwezig zijn om beklaagde hiervoor een bestraffing op te leggen.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgesloten door de openbare partij, begroot op de som van **99,26 euro**, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28/12/1950, gewijzigd bij art. 1 K.B. 23/12/1993 en gewijzigd bij art. 1 K.B. van 11/12/2001 de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

*** *** ***

Beveelt op vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur het herstel van de plaats in de vorige toestand binnen een termijn van één jaar, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W., door het dichten van de gegraven sloot en het heraanleggen van de houtkant en dit op advies van de gemachtigde van de afdeling Bos en Groen en onder verbeurte van een dwangsom van € 125 per dag.

Zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklaagde op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

Aldus gevonnist in openbare zitting van de **DE RTIENDE KAMER**,
30 mei 2006, alwaar zetelden:

, Ondervoorzitter, enige rechter,
, Substituut Procureur des Konings,
, Adjunct-griffier.